

ข้อบังคับมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ
ว่าด้วย จรรยาบรรณของบุคลากร พ.ศ. ๒๕๕๒

.....

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงข้อบังคับสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ ว่าด้วย จรรยาบรรณบุคลากร พ.ศ. ๒๕๕๐ เพื่อให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนเป็นมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐตาม มาตรา ๕ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ พ.ศ. ๒๕๕๐ เพื่อให้ธำรงไว้ซึ่งเกียรติยศ ศักดิ์ศรีและส่งเสริมชื่อเสียงเกียรติคุณของบุคลากรมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ ให้เป็นแบบอย่างความประพฤติที่ดี สำนึกในหน้าที่ ปฏิบัติหน้าที่และประสานงานร่วมกับทุกฝ่าย ได้อย่างมีประสิทธิภาพ อันจะส่งผลให้ผู้ประพฤติเป็นที่น่าเลื่อมใส ศรัทธาและยกย่องของบุคคลทั่วไป

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๔๕ มาตรา ๔๖ และมาตรา ๗๑ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ มาตรา ๑๕ และมาตรา ๒๒(๒) แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ พ.ศ. ๒๕๕๐ มติสภามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ ในคราวประชุมครั้งที่ ๑/๒๕๕๒ เมื่อวันที่ ๑๘ พฤษภาคม ๒๕๕๒ ประกอบกับมติสภามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ ในคราวประชุมครั้งที่ ๒/๒๕๕๒ เมื่อวันที่ ๒๗ พฤษภาคม ๒๕๕๒ จึงให้ตราข้อบังคับมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ ว่าด้วย จรรยาบรรณบุคลากร พ.ศ. ๒๕๕๒ ไว้ดังนี้

ข้อ ๑ ข้อบังคับนี้เรียกว่า “ข้อบังคับมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ ว่าด้วย จรรยาบรรณของบุคลากร พ.ศ. ๒๕๕๒”

ข้อ ๒ ให้ยกเลิกข้อบังคับสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ ว่าด้วย จรรยาบรรณบุคลากร พ.ศ. ๒๕๕๐

ข้อ ๓ ข้อบังคับนี้ให้มีผลใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศเป็นต้นไป

ข้อ ๔ ในข้อบังคับนี้

“มหาวิทยาลัย” หมายความว่า มหาวิทยาลัยพระจอมเกล้าพระนครเหนือ

“บุคลากร” หมายความว่า พนักงานมหาวิทยาลัย ข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา ในสังกัดมหาวิทยาลัย และให้หมายความรวมถึงพนักงานราชการ พนักงานพิเศษ และลูกจ้างประจำในสังกัด มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ

“คณาจารย์” หมายความว่า บุคลากรผู้ทำหน้าที่สอนในสังกัดมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ

- ๒ -

“ผู้บริหาร” หมายความว่า บุคลากรที่ได้รับการแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งบริหารตาม พระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ พ.ศ. ๒๕๕๐ หรือข้อบังคับมหาวิทยาลัย

“ผู้ทำงานวิจัย” หมายความว่า บุคลากรที่ทำหน้าที่วิจัยในสังกัดมหาวิทยาลัย

“แบบแผนพฤติกรรมตามจรรยาบรรณของวิชาชีพ” หมายความว่า ประมวลความประพฤติที่เป็น ตัวอย่างของการประพฤติที่กำหนดขึ้นตามจรรยาบรรณของวิชาชีพ ซึ่งผู้ประกอบวิชาชีพทางการศึกษา คือ คณาจารย์ ผู้บริหารมหาวิทยาลัย และผู้ทำงานวิจัย ต้องหรือพึงปฏิบัติตาม ประกอบด้วย พฤติกรรมที่พึงประสงค์ที่กำหนดให้ผู้ประกอบวิชาชีพทางการศึกษาต้องหรือพึงประพฤติตาม และพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ ที่กำหนดให้ผู้ประกอบ วิชาชีพทางการศึกษาต้องหรือพึงละเว้น

“จรรยาบรรณ” หมายความว่า ประมวลความประพฤติที่มหาวิทยาลัยกำหนดขึ้น เพื่อรักษาและ ส่งเสริมเกียรติคุณ ชื่อเสียงและฐานะของบุคลากรในสังกัด

ข้อ ๕ ให้อธิการบดีเป็นผู้รักษาการตามข้อบังคับนี้ กรณีมีปัญหาในการวินิจฉัยหรือการตีความ เพื่อปฏิบัติตามข้อบังคับนี้ ให้อธิการบดีเป็นผู้มีอำนาจในการวินิจฉัยชี้ขาดและให้ถือเป็นที่สุด

ข้อ ๖ การกำหนดจรรยาบรรณตามข้อบังคับนี้ กำหนดโดยยึดมั่นในหลักการ ดังต่อไปนี้

- ๖.๑ ยึดมั่นและซื่อสัตย์ในสิ่งที่ถูกต้อง
- ๖.๒ ซื่อสัตย์สุจริตและรับผิดชอบ
- ๖.๓ ปฏิบัติหน้าที่ด้วยความโปร่งใสและสามารถตรวจสอบได้
- ๖.๔ ปฏิบัติหน้าที่โดยไม่เลือกปฏิบัติอย่างไม่เป็นธรรม
- ๖.๕ ผลสัมฤทธิ์ของงาน
- ๖.๖ ไม่ใช้อำนาจครอบงำผิดทำนองคลองธรรมต่อนักศึกษา

หมวด ๑

แบบแผนพฤติกรรมตามจรรยาบรรณของวิชาชีพคณาจารย์และหรือผู้ทำงานวิจัย

ส่วนที่ ๑

จรรยาบรรณต่อตนเอง

ข้อ ๗ คณาจารย์ และหรือผู้ทำงานวิจัย ต้องมีวินัยในตนเอง พัฒนาตนเองด้านวิชาชีพ บุคลิกภาพ และวิสัยทัศน์ให้ทันต่อการพัฒนาทางวิชาการ เศรษฐกิจ สังคม และการเมืองอยู่เสมอ โดยต้องประพฤติและ ละเว้นการประพฤติตามแบบแผนพฤติกรรม ดังตัวอย่างต่อไปนี้

(ก) พฤติกรรมที่พึงประสงค์

- (๑) ประพฤติตนเหมาะสมกับสถานภาพและเป็นแบบอย่างที่ดี
- (๒) ประพฤติตนเป็นแบบอย่างที่ดีในการดำเนินชีวิตตามประเพณี และวัฒนธรรมไทย

(๓) ปฏิบัติงานตามหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายสำเร็จอย่างมีคุณภาพ ตามเป้าหมายที่กำหนด
 (๔) ศึกษา หาความรู้ วางแผนพัฒนาตนเอง พัฒนางาน และสะสมผลงานอย่างสม่ำเสมอ
 (๕) ค้นคว้า แสวงหา และนำเทคนิคด้านวิชาชีพที่พัฒนาและก้าวหน้าเป็นที่ยอมรับมา
 ใช้แก่ศิษย์และผู้รับบริการให้เกิดผลสัมฤทธิ์ที่พึงประสงค์

(ข) พฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์

(๑) เกี่ยวข้องกับอบายมุขหรือสิ่งเสพติดจนขาดสติหรือแสดงกิริยาไม่สุภาพเป็นที่น่า
 รังเกียจในสังคม
 (๒) ประพฤติผิดทางชู้สาวหรือมีพฤติกรรมล่วงละเมิดทางเพศ
 (๓) ขาดความรับผิดชอบ ความกระตือรือร้น ความเอาใจใส่ จนเกิดความเสียหายในการ
 ปฏิบัติงานตามหน้าที่
 (๔) ไม่รับรู้หรือไม่แสวงหาความรู้ใหม่ๆ ในการจัดการเรียนรู้ และการปฏิบัติหน้าที่
 (๕) ขัดขวางการพัฒนาองค์การจนเกิดผลเสียหาย

ส่วนที่ ๒

จรรยาบรรณต่อวิชาชีพ

ข้อ ๘ คณาจารย์ และหรือผู้ทำงานวิจัย ต้องรัก ศรัทธา ซื่อสัตย์สุจริต รับผิดชอบต่อวิชาชีพ
 และเป็นสมาชิกที่ดีขององค์กรวิชาชีพ โดยต้องประพฤติและละเว้นการประพฤติตามแบบแผนพฤติกรรมดังตัวอย่าง
 ต่อไปนี้

(ก) พฤติกรรมที่พึงประสงค์

(๑) แสดงความชื่นชมและศรัทธาในคุณค่าของวิชาชีพ
 (๒) รักษาชื่อเสียงและปกป้องศักดิ์ศรีแห่งวิชาชีพ
 (๓) ยกย่องและเชิดชูเกียรติผู้มีผลงานในวิชาชีพให้สาธารณชนรับรู้
 (๔) อุทิศตนเพื่อความก้าวหน้าของวิชาชีพ
 (๕) ปฏิบัติหน้าที่ด้วยความรับผิดชอบ ซื่อสัตย์สุจริตตามกฎหมาย และแบบแผนของ
 มหาวิทยาลัย
 (๖) เลือกใช้หลักวิชาที่ถูกต้อง สร้างสรรค์เทคนิค วิธีการใหม่ๆ เพื่อพัฒนาวิชาชีพ
 (๗) ใช้องค์ความรู้หลากหลายในการปฏิบัติหน้าที่ และแลกเปลี่ยนเรียนรู้ระหว่างกันกับ
 สมาชิกในองค์กรวิชาชีพ
 (๘) เข้าร่วมกิจกรรมของวิชาชีพหรือองค์กรวิชาชีพอย่างสร้างสรรค์